

Alfred Garcia: «No crec en l'època d'ara ni en els artistes que fan el que se suposa que s'ha de fer»

El participant d'Operación Triunfo comença la gira '1016 is coming' com a fase prèvia al llançament del seu nou àlbum en el Share Festival el proper 20 de juliol | Parlem amb el músic del Prat perquè ens expliqui els seus nous projectes

Alfred Garcia | Juan Miguel Morales

Operación Triunfo i el duet amb **Amaia** a Eurovisió han catapultat el músic del Prat al panorama musical espanyol més massiu. **Alfred Garcia** ha posat fi a la frenètica experiència postacadèmia i ara li toca engegar nous projectes. De moment, però, la seva cançó "Que nos sigan las luces" porta dies a les altures de les llistes d'èxits i al *triumfito* no li falten concerts, com el que farà al Share Festival (<http://www.sharefestival.org/>) al Poble Espanyol de Barcelona el 20 de juliol, en què els beneficis aniran destinats a projectes solidaris. Parlem amb ell perquè ens expliqui el seu passat recent i el que pot intuir del futur que li espera.

Com vas decidir que et dedicaries a la música?

Tinc la sort de venir d'una família de músics. Els meus tiets eren **Rumba Brava**, un grup de rumba molt vinculat a **Peret** i a molta gent del món del flamenc i de la rumba. El meu tiet em deixava tocar la guitarra i per això els meus pares em van apuntar a música. A partir d'aquí em va començar a interessar la música.

Quins són els teus referents i com han anat canviant?

Amb sis o set anys, amb el *boom* d'*Operación Triunfo* a mi m'encantava **David Bisbal** i la banda que tenia amb els arranjaments que feien de les seves cançons. Tenia al Kike Santander tocant-hi i a la guitarra el David Palau, que és amb qui estic treballant jo ara. Del David m'agrada que tenia metalls, tenia funky, soul, sobretot en el directe. Amb el temps em vaig anar interessant per la música llatina amb grups com **Buena Vista Social Club** o pel jazz amb **Ray Charles** o **Chet Baker**.

I algun referent que t'hagi motivat a començar a fer cançons pròpies?

Vaig començar a compondre amb **Peter Baxter**, un compositor britànic no molt conegut. Però també soc molt fan d'**Ed Sheeran**, de **Bob Dylan** i del rock argentí, i de com l'ha introduït **Leiva** al mercat espanyol. Tot això m'ha portat a ser qui soc com a cantautor i com a músic. I la veritat és que a dins de tot això hi ha les meves cançons i el nou disc que estic gravant.

Alfred Garcia. Foto: Juan Miguel Morales

També tens experiència com a trombonista. Per què has escollit la veu?

Perquè ens trobem en un moment en què s'han de dir coses. Està molt bé expressar sensacions i emocions amb el teu instrument, però en un món on es diuen tantes bajanades i es parla tan lliurement d'injustícies i desigualtats, un s'ha de mullar. Jo ho faig perquè m'han sortit temes que s'han de cantar, i no ho ha de fer algú altre, ho he de fer jo.

Et vas apuntar a *Operación Triunfo* amb aquest objectiu?

Seré franc, em vaig apuntar perquè volia una oportunitat com a artista. I perquè el públic massiu veiés què soc capaç de fer. M'agrada gaudir de l'explosió enèrgica que donen 20.000 persones en

un estadi, m'agrada que jo ara pugui tenir una opció *mainstream* en el mercat espanyol i que més d'un milió de persones consumeixi la meva música a través de Spotify. Viure de la música a Espanya és molt complicat i aquesta és una de les maneres per aconseguir-ho, *OT* ha estat un trampolí brutal per donar a conèixer les meves creacions i la meva música.

Creus que en aquesta edició d'*OT* hi ha hagut canvis en els valors que s'han transmès al públic?

Sí que crec que hem canviat els valors i la visió que es té d'*OT* i ens hem ajudat entre tots. Per exemple, me'n recordo quan li deia a l'**Amaia** que no es depilés, ens vam fer molt de suport en això. L'**Amaia** i jo hem estat valents, no hem donat gaires metàfores, hem estat explícits. Hem dit les coses com són: som feministes però amb causa. Volem transmetre un missatge a partir de l'art, no només de la nostra veu com a persones.

Eurovisió era un objectiu personal?

El que m'interessava d'Eurovisió era donar-nos a conèixer a escala europea, i ho hem fet. Vam pujar en una nit 100.000 seguidors, és una bogeria. Ens ha vist tot Europa: **Ed Sheeran** en va publicar un *story* a Instagram i **Nick Cave** creiem que ens coneix per Eurovisió. Com a festival no és que jo comparteixi les seves finalitats, jo buscava donar-me a conèixer i viatjar amb l'**Amaia**.

Com veus la trajectòria en paral·lel a la d'Amaia**?**

Amaia i jo som persones diferents, igual que **Will Smith** i la seva dona. Cadascú ha de tenir el seu espai, ha de viure la seva vida diferent. Tot i que seguim junts com a parella, cadascú ha de fer la seva vida musical.

Alfred Garcia. Foto: Juan Miguel Morales

Què en penses de la polèmica que hi va haver amb la teva participació al festival i els posts al teu compte d'Instagram a la Diada de Catalunya?

L'única ideologia que tinc jo és que soc català, i si m'han de jutjar per això… Jo mai he dit que soc independentista. S'està retallant la llibertat de les persones des d'un costat i des d'un altre i crec que s'estan fent les coses malament. La gent hauria d'informar-se una mica més i ser una mica lliure, i això es cura viatjant, llegint i coneixent gent.

La teva música vol transmetre aquest missatge?

No exactament. Jo en el pla personal soc una persona i en el pla artístic en soc una altra. Soc una persona més aviat mística, metafòrica amb les cançons. Busco un ambient místic i màgic.

Amb quins gèneres vestiràs l'ambient del nou treball discogràfic que estàs preparant?

Vull crear un estil nou i que cadascú interpreti quin estil és. Totes les cançons, totes les lletres i gairebé tots els instruments del disc són meus. És un disc molt íntegre, molt orgànic, que parla de coses del dia a dia però d'una manera diferent. A més, hi haurà alguns idiomes que no siguin el castellà i l'anglès, potser el català.

En què vols basar el teu estil propi?

No crec en la moda, gens. No crec en l'època d'ara, en els artistes que fan el que se suposa que s'ha de fer, el que se suposa que ven. Odio això, de veritat. Jo vull crear himnes que sonin d'aquí a cinquanta anys. Vull crear himnes que siguin intergeneracionals.

Com es combina aquest propòsit amb el públic massiu que et segueix?

Combinen molt bé. Els himnes són massius, la meva música també. Jo no dic que vulgui fer música *indie*, jo soc el més *mainstream* que hi ha, però *mainstream* i qualitat poden anar de la mà. Vull fer himnes, no vull fer cançons perquè s'oblidin ni per a una època concreta, vull que siguin allà tota la vida.

Com serà la gira prèvia al llançament del disc?

La gira *1016 is coming* serveix perquè la gent pugui gaudir de les meves cançons abans de comprar; les cançons ja se les saben perquè les vaig compondre a *OT* i tothom les ha escoltat. Veuran com han canviat, com les he vestides. També podran gaudir d'alguns temes d'*OT* que no he tocat mai en directe, mentre que jo podré veure el *feedback* que té la gent i les ganes que tenen del meu disc.

Què ens trobarem als directes de *1016 is coming*?

Rock'n'roll. Una banda molt gran en què cada persona ha estat escollida per mi tenint en compte la seva personalitat i la manera com toca. Vull que la gent s'ho passi bé i que cridi, que balli, que sigui un èxtasi i que ho recordin com un dels millors concerts de la seva vida.

Alfred Garcia. Foto: Juan Miguel Morales